

Leltár

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 31. szám, 2019. augusztus 2.

Főleg a vasárnapok nehezek. Azok egyébként is, de 38 napja még nehezebbek. Sokszor át akarok menni hozzád, reflexből jön, és gondolatban már indulok is, amikor eszembe jut, nincs hova.

Néhány tucat ruha maradt utánad: a kombinéd, amit már hat éve megfestettem egy 120×80 cm-es farostrá, egy ötven éve nejlonban őrzött bunda, ami egész életedben háromszor volt rajtad, mert annyira féltetted, tönkre ne menjen.

Az átkosban OTP-hitelre vásárolt nagy, ajtós szekrény, két kagylófotellel és a hozzá tartozó kisasztallal - (pakolásnál megtaláltam a fotót, ami a vásárlás napján készült, büszkén állsz a lemondások árán összekuporgatott bútoraid mellett, amit egyes-egyedül vettél meg, *segítség nélkül*, ezt mindig kihangsúlyoztad),

egy ötvenéves íróasztal,

egy rozoga konyhaasztal két székkal, amiket a halálod esetére már évekkel ezelőtt elkértem tőled (most a könyveim pihennek rajta), egy étkezőasztal a hozzá tartozó négy székkal, amelyek közül az egyik leszakadt már harminc éve, és soha nem engedted, hogy ráüljek, de ott maradt dísznek,